

Συγκινητική εκδήλωση του Μουσικού Σχολείου Καρδίτσας πραγματοποιήθηκε στο κινηματοθέατρο της πόλης την Πέμπτη 16 Μαΐου 2019 για τη βράβευση των Ελλήνων ηρώων Κωνσταντίνου και Βασιλικής Γούλα με τον τίτλο του «Δικαίου των Εθνών» του Μουσείου το Ολοκαυτώματος Γιάντ Βασέμ στην Ιερουσαλήμ, για τη διάσωση της οικογένειας Εβραίων του Ντέιβιντ Μπονφίλ κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η εκδήλωση διοργανώθηκε υπό την αιγίδα του Ελληνικού Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων σε συνεργασία με την Πρεσβεία του Ισραήλ.

Τα βραβεία εκ μέρους του Κωνσταντίνου και της Βασιλικής Γούλα, οι οποίοι δεν βρίσκονται πλέον στη ζωή, παρέλαβαν τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονά τους, Φώτης, Χρυσούλα, Σοφία και Φώτης.

Χαιρετισμούς απηύθυναν ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, κ. Γιώργος Καλαντζής, η σύμβουλος της Πρεσβείας του Ισραήλ, κα Σαουσάν Χασόν, ο δήμαρχος Καρδίτσας, κ. Φώτης Αλεξάκος, ο αντιπρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδας και πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Λάρισας, κ. Μώρις Μαγρίζος, το μέλος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Καρδίτσας, κ. Βίκτωρ Βενουζίου, ο κ. Ρόμπερτ Μπονφίλ, διασωθής και γιος του Ντέιβιντ, ο κ. Φώτης Γούλας, δισέγγονος των διασωστών, και ο διευθυντής του Μουσικού Σχολείου, κ. Γέωργιος Λίτσας.

Το παρών έδωσαν επίσης ο πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Τρικάλων, κ. Ιάκωβος Βενουζίου και πολλά μέλη των οικογενειών Γούλα και Μπονφίλ. Τα μέλη της οικογένειας Μπονφίλ διαμένουν στο Ισραήλ και ταξίδεψαν στην Καρδίτσα για την τελετή.

Στις παρεμβάσεις τους οι ομιλητές τόνισαν τη σημασία της αυτοθυσίας και ανθρωπιάς των διασωστών και τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα της ιστορίας τους.

Την παράσταση έκλεψαν οι μαθητές του Μουσικού Σχολείου Καρδίτσας που προέβαλαν ταινία για την ιστορία διάσωσης της οικογένειας Μπονφίλ, το Ολοκαύτωμα και την Ναζιστική Κατοχή σε σχέση με την Καρδίτσα. Ακολούθησε μουσικό πρόγραμμα των ταλαντούχων παιδιών, με έργα τζαζ και κλασικής μουσικής που αναδεικνύουν τη σημασία της ανθρωπιάς και της καταπολέμησης των διακρίσεων.

Τα βραβεία των «Δικαίων των Εθνών» απονέμονται σε μη Εβραίους που διακινδύνεψαν την ζωή τους για να διασώσουν Εβραίους από την Ναζιστική θηριωδία κατά την περίοδο του Ολοκαυτώματος.

Έως σήμερα, πάνω από 23.000 άνθρωποι έχουν τιμηθεί με τον τίτλο του «Δίκαιου των Εθνών» παγκοσμίως, μεταξύ των οποίων 355 Έλληνες. Μεταξύ αυτών είναι ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδας Δαμασκηνός, η ηρωίδα της Ελληνικής Αντίστασης Λέλα Καραγιάννη, ο πρώην Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας επί Κατοχής Άγγελος Έβερτ, ο πρώην Δήμαρχος Ζακύνθου Λουκάς Καρρέρ, οι μακαριστοί Μητροπολίτες Ζακύνθου και Δημητριάδος, Χρυσόστομος και Ιωακείμ αντίστοιχα, και πολλοί άλλοι αφανείς ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Η ιστορία της διάσωσης

Η οικογένεια Μπονφίλ διέμενε στην Καρδίτσα. Ο πατέρας έκανε ιδιαίτερα μαθήματα γαλλικών. Κατά τη διάρκεια της κατοχής, η οικογένεια παρέμεινε στην πόλη. Ήταν μια σχετικά ήρεμη περίοδος. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί, το 1943, όλα άλλαξαν.

Τον χειμώνα 1943, ο Γερμανός διοικητής επισκέφθηκε τον Αρχιεπίσκοπο Ιεζεκήλ για να

συντονίσει τη μετάβαση εξουσίας. Στο γραφείο του Αρχιεπισκόπου βρισκόταν εκείνη την ώρα ο Δαυίδ Μπονφίλ, ο οποίος δίδασκε στον Αρχιεπίσκοπο γαλλικά. Όταν οι Γερμανοί μπήκαν στο κτήριο, ο Αρχιεπίσκοπος φόρεσε βιαστικά ένα σταυρό στον λαιμό του Δαυίδ. Όταν ο Γερμανός τον ρώτησε ποιος ήταν αυτός ο άντρας, ο Αρχιεπίσκοπος απάντησε ότι ήταν ο καντηλανάφτης και έτσι έσωσε τον Δαυίδ Μπονφίλ. Γνωρίζοντας τη μοίρα των Εβραίων της Θεσσαλονίκης και ενώ οι Γερμανοί προέλαυναν στη Θεσσαλία, ο Δαυίδ Μπονφίλ αποφάσισε να πάρει τη γυναίκα του και τον 6χρονο γιο του και να διαφύγουν. Φόρτωσαν λίγα υπάρχοντα σε ένα κάρο, το οποίο ανήκε στον Σολομών Βενουζίου, και έφυγαν βιαστικά.

Η τελευταία στάση τους ήταν στο χωριό Βελέσι. Είχαν μαζί τους πλαστά έγγραφα με ψεύτικα ονόματα, αλλά όλοι ήξεραν ότι ήταν Εβραίοι. Έτσι, έφυγαν πριν έρθουν οι Γερμανοί και έφτασαν στο χωριό Απιδέα. Εκεί, βρήκαν καταφύγιο στον Κωνσταντίνο Γούλα, οποίος τους φιλοξένησε χωρίς να ζητήσει αντάλλαγμα. Παρότι είχαν πλαστά έγγραφα με χριστιανικά ονόματα, τόσο ο Γούλας όσο και οι γείτονές του ήξεραν ότι επρόκειτο για οικογένεια Εβραίων. Στο σπίτι του, ο Γούλας τους παραχώρησε ένα δωμάτιο και εκεί το ζεύγος Μπονφίλ έστησε μια αυτοσχέδια τάξη, όπου διδασκαν τα βασικά της αριθμητικής και της γραμματικής. Έτσι έβγαζαν λίγα χρήματα. Η παραμονή τους στην Απιδέα ήταν σχετικά σύντομη.

Κατά ο τέλος του 1943, έφτασαν οι Γερμανοί στην Απιδέα και η οικογένεια Μπονφίλ σώθηκε διαφεύγοντας στα βουνά μαζί με την οικογένεια Γούλα που είχε σχέσεις με την Αντίσταση. Στο βουνό ανακάλυψαν μία καλύβα που είχε ένα δωμάτιο στο οποίο αναγκάστηκαν να βολευτούν και οι δύο οικογένειες, συνολικά 8 άτομα, καθώς και μια κατσίκα, το γάλα της οποίας αποτελούσε την κύρια τροφή των δύο οικογενειών.

Ο γιος της οικογένειας, ο Ρεουβέν αναφέρει πως «στις θολές αναμνήσεις μου αυτής της εποχής –ήμουν 6 ετών, ξεχωρίζει ένα επεισόδιο όπου σχεδόν πάγωσα από το κρύο επειδή ήμουν για πολλή ώρα στη ράχη ενός γαϊδουριού. Χωρίς τις γνώσεις και τις φροντίδες της Βασιλικής Γούλα που ήξερε να ανταποκρίνεται σε παρόμοιες καταστάσεις, θα ήμουν σίγουρα παράλυτος. Λόγω της φροντίδας της Βασιλικής Γούλα, παρέμεινα ζωντανός».

ΠΗΓΗ: ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΙΣΡΑΗΛ, 17.5.2019